

Trận chung kết FiFa Women's World Cup 2015: Đá giỏi mà lại đẹp nữa! GO! USA! GO! USA # 1

Phượng Vũ

Ngược dòng thời gian, khi còn ở Việt Nam, lúc nhỏ tôi cũng là dân mê “xem” đá banh có hạng! Tôi nói “xem” vì ở Việt Nam cái môn thể thao dùng nhiều sức, nhất là có chữ “đá” nữa thì thật không phù hợp cho giới nữ chút xíu nào. Nhớ hồi còn nhỏ thấy mấy đứa con trai chơi đá banh hào hứng quá, mà phe con gái chỉ được ngồi xem và cổ vũ, vì đó là môn dành riêng cho con trai, nghĩ cũng ảm ức! nếu mê quá nhào vô “đá” về bị méc là sẽ có ăn “roi mây” vì “con gái mà chơi trò chơi của con trai”. Phe con gái ngồi xem và la hét ủng hộ “đội nhà” nhất là những pha gay cấn, hồi hộp, mà cái vụ “la hét” là nghề của các nàng nhí. Nhiều hôm la hét ủng hộ đội nhà quá về khan cả cổ, phải uống nước chanh và ngậm tắc chừng giống mấy cô ca sĩ đất show quá, khan cả giọng. Có khi còn bị má la “Con gái gì mà không dịu dàng gì hết!” – “Cổ động viên thể thao mà dịu dàng thì chắc “đội nhà” thua te tua hết má ơi! Phải la cho lớn mới kích lệ tinh thần chiến sĩ chiến đấu hăng hơn, má à!”

Bây giờ bước sang thế kỷ 21, con gái cũng tham gia đá banh như ai, mà là đá có tính cách chuyên môn tới tầm cỡ thể giới nên mới có những trận chung kết giải túc cầu nữ toàn cầu. Xem những trận đấu này tôi thấy cả trọng tài chính, trọng tài biên và cả huấn luyện viên cũng là nữ hết!. Đúng là một sự đổi mới toàn diện, các nàng nữ tuyển thủ của Mỹ vừa xinh đẹp vừa đá giỏi khiến tôi cảm thấy rất tự hào về đội tuyển nữ túc cầu của Mỹ. Các em đã thực hiện điều ngày xưa tôi ước mơ nhưng chưa thực hiện được nên rất, rất cảm ơn các em! Môn thể thao này đâu chỉ đòi hỏi ở thể lực, kỹ thuật mà còn thể hiện qua trí thông minh, tài ứng biến, nhanh nhẹn, sự phán đoán và giải quyết tình thế đột biến... Đúng là cái gì con trai làm được là con gái cũng làm được, mà lại còn làm giỏi hơn. Điều này có thể thấy rõ hơn ở nước Mỹ, đội nữ tuyển thủ túc cầu Mỹ chơi xuất sắc và đã đem nhiều vinh quang về cho nước Mỹ nhiều hơn là đội tuyển nam túc cầu Mỹ : Đội nữ túc cầu Mỹ 2 lần vô địch thế giới World cup, 4 lần HCV Olympic 10 lần vô địch giải Algarve (nhiều nhất lịch sử giải này). Từ 2 thập niên qua đội nữ túc cầu Mỹ đã trở thành ngôi sao của thế giới, góp phần làm giải túc cầu thế giới hấp dẫn đối với người Mỹ. Hoan hô các em không phải “1 cái” (như lời bài hát du ca) mà là 100 cái, 1000 cái! Chúng tôi rất tự hào về đội tuyển nữ túc cầu Mỹ, không phải chỉ có cánh phụ nữ mới tự hào về các em mà cả cánh đàn ông cũng tự hào về các em (tôi đọc thấy lời bình của các anh khi nói về các em trước trận đấu chung kết chiều nay:” *Một trăm phần trăm ...em ơi ... chiều nay 100% nâng cúp vô địch thế giới...*” Niềm tin tưởng chắc nịch 100% đội Mỹ sẽ thắng gần như là lời tiên đoán chung của tất cả các bình luận viên bóng đá và cả những người yêu bóng đá của Mỹ

Thứ Tư, 1 tháng 7, 2015 vừa qua, sau khi thắng Anh quốc 2-1 Nhật đi vào chung kết do công của hậu vệ Anh, Laura Bassett trong những phút đầu bù thêm hiệp nhì trong những phút đầu bù thêm hiệp nhì đã “tặng không” cho Nhật chiếc vé vào chung kết với cú phá banh vào lưới nhà làm “tan nát lòng” những người yêu bóng đá nước Anh..

Trước đó một ngày, đội tuyển nữ Hoa Kỳ cũng có mặt trận chung kết tại Vancouver, sau chiến thắng đầy tính thuyết phục trước đội tuyển nữ số một thế giới Đức 2-0. Giờ đây đội tuyển nữ Mỹ bước vào trận chung kết với tràn đầy niềm đầy tự tin, và lần này mọi công dân Mỹ đều hoan hỉ hô to khẩu hiệu “We’ll win again”. Wambach cô tuyển thủ nổi tiếng nhất nhì của làng bóng tròn thế giới vừa cười vừa trả lời đầy tự tin: “Chúng tôi tin rằng mình có đủ khả năng để lấy cúp vô địch năm nay, bất kể đó là đội tuyển Nhật hay bất kỳ một đội tuyển nào khác.” Ý chí chiến thắng đó, theo nhận xét bà huấn luyện viên Jill Ellis mỗi lần ra sân, “mọi người đều thấy đội tuyển Mỹ mỗi lúc một khởi sắc, tài nghệ cá nhân cũng như toàn đội ngày một nổi bật hơn”

Chiến thắng 2-0 của đội tuyển nữ Hoa Kỳ, đứng thứ hai thế giới theo bảng xếp hạng FIFA, trước đối thủ Đức vào ngày Thứ Ba thu hút đến 8.4 triệu người xem qua đài truyền hình FOX (đài thường băng tần số 11). Hệ thống này cũng cho biết ngày thứ Tư vừa qua là trận đấu có số khán giả theo dõi cao nhất là 5.9 triệu người cho trận bán kết World Cup Nam 2006 giữa tuyển Đức và Ý (Italy).

Theo dự đoán, trận chung kết tái đấu giữa Hoa Kỳ và Nhật vào ngày Chủ Nhật, 6 tháng 7, 2015 vào lúc 4 giờ chiều, nằm trong giờ thích hợp nhất, có thể số khán giả theo dõi trận đấu qua truyền hình sẽ có cơ hội vượt qua con số gần 18 triệu người của trận chung kết World Cup Nữ 1999 trên sân Rose Bowl, Pasadena, California, Hoa Kỳ.

Xem đá bóng phải càng đông mới càng vui và càng hào hứng, nên tôi rủ chị bạn cùng đi xem trận chung kết nữ túc cầu thế giới giữa Mỹ và Nhật, ở nhà hàng Moon Light. Ở đây có màn hình lớn 300 inch, nơi hội tụ những người yêu bóng đá và có bình luận viên bóng đá Luân Vũ tường trình. Khi chúng tôi đến nơi còn 20’ mới tới giờ khai mạc trận đấu mà đã có khá đông khán giả đến ngồi từ trước, chúng tôi chỉ trả mỗi người 5\$ để lấy ticket gọi nước uống tùy ý. Tôi thấy khán giả, gần 1/2 là giới nữ, như vậy chứng tỏ các chị cũng rất yêu bóng đá, hơn nữa đây là một trận bóng đá nữ hứa hẹn nhiều pha gay cấn và tràn đầy niềm tự tin của dân Mỹ, nếu không đi xem thì rất uổng! Trận đấu diễn ra trên sân BC Place Vancouver, Canada và cả cầu trường đã kín hết và nhiều khán giả ái mộ đã phải đứng bên ngoài. Chắc chắn trận đấu không những thu hút sự cổ vũ cuồng nhiệt của các

cổ động viên Mỹ ngồi đầy cầu trường với cờ Mỹ trên tay và ngay cả vẽ trên mặt ngay tại sân vận động mà còn thu hút hàng chục, hàng trăm triệu người tại Hoa Kỳ, Nhật Bản và cả trên thế giới theo dõi qua hệ thống truyền hình.

Khi mở đầu trận đấu, MC mời mọi người đứng dậy để cùng chào cờ Mỹ với đội tuyển nữ trên màn hình, tôi đọc thấy sự xúc động trên gương mặt các cô, và tôi cũng thấy niềm xúc động dâng lên khi đặt tay trên ngực để chào là cờ quê hương thứ 2 của tôi. Hơn 20 năm làm công dân Mỹ, đây là lần đầu tiên tôi thấy xúc động khi chào lá cờ thân yêu này! Đặc biệt khi nhìn thấy các em thiếu niên đứng cạnh các nữ tuyển thủ Mỹ mặc áo vàng và trên vai có 3 sọc đỏ gọi tôi nhớ lại màu cờ VNCH của quê hương thứ nhất. Một sự xao xuyến bồi hồi không tên khi sắp bước vào trận đấu quan trọng cho niềm vinh dự của đội tuyển nữ Mỹ mà tôi hằng yêu quý và tự hào về các em. Tuy niềm tự tin vẫn tràn đầy, nhưng ở đời nhiều khi “đâu có ai học được chữ ngờ” như chuyện đã xảy ra ở World Cup Nữ 2011 tại Đức, tuyển nữ Nhật Bản đã gây sốc thế giới khi đá bại Mỹ 3-1 bằng những quả đá phạt đền luân lưu sau khi cả hai hòa nhau 2-2 trong suốt 120 phút thi đấu để Nhật lần đầu tiên đoạt vô địch bóng tròn nữ thế giới. Một trận đấu mỗi lần nhớ đến làm dân yêu bóng đá Mỹ thấy “nhức nhối con tim” vì đội tuyển Hoa Kỳ làm chủ sân cỏ từ phút đầu tiên, nhưng đã để cho Nhật Bản gỡ huê ở phút cuối cùng và chấp nhận thất bại ở vòng đá phạt đền luân lưu. Do đối bài học không nên ỷ y trên chiến thắng là bài học nhớ đời của tuyển nữ Mỹ và chắc chắn bài học đó sẽ không bao giờ được lặp lại.

Đúng như dự đoán đội nữ Mỹ luôn ở thế tấn công ngay từ phút đầu tiên, nhưng không ai có thể ngờ được chiến thắng đến quá nhanh ngay ở phút thứ 3 Lloyd đã đá vào lưới Nhật mở màn tỷ số 1-0 cho Mỹ, cả cầu trường reo hò tởm, ở khán phòng này tại tôi cũng nhảy tưng lên để vỗ tay. Niềm vui chưa kịp lắng đọng, vừa ngồi xuống thì chưa đầy 2 phút sau người đẹp Nữ lưu Lloyd đã sút 1 cú quá đẹp vào khung thành đối phương nâng tỷ số lên 2-0. Cả cầu trường, dân Mỹ như điên dại, ở khán phòng mọi người cũng hóa điên theo vì quá bất ngờ trước những bàn thắng quá nhanh và quá đẹp của cô gái xứ cờ Hoa Lloyd. Đúng là cô đã làm như cô đã nói trước trận đấu khi trả lời phỏng vấn: “*Ngay từ ngày đầu chúng tôi đã bảo với nhau tại mình không được chọn để đá World Cup mà (được đưa sang Canada) để lấy cúp vô địch.*” Vì thế, bất kể được giao phó vai trò nào, bất kể nhiệm vụ trên sân là gì, tất cả chị em chúng tôi đều nỗ lực tối đa để thành công.” Đả chiến thắng làm nức lòng mọi người và thêm sức tự tin cho tuyển nữ Mỹ, nên ở phút thứ 14 Holiday đã tung lưới đối phương không thương tiếc và khiến Nhật đau buồn với tỷ số 0- 3 về cho đội nhà. Nhưng chiến thắng chưa dừng lại ở đây, Lloyd’ đã một lần nữa chứng tỏ tài nghệ tuyệt vời của mình khi cho thủ quân Nhật phải bó tay lúc để trái banh bay vào khung thành của mình thêm 1 lần nữa. Lloyd xứng đáng là nữ anh hùng thể thao túc cầu của nước Mỹ và cả toàn thế giới, khi trong một trận chung kết thế giới mà cô đã sút thủng lưới đối phương 3 lần chỉ trong 1/2 trận đấu (phút thứ 16 của hiệp đầu). Lịch sử túc cầu Mỹ không thể nào không trang trọng ghi tên cô, không phải là “tôi viết tên em trên lá, trên hoa” mà là “nạm vàng” tên em và em sẽ trở thành “huyền thoại” của túc cầu Mỹ. “Em là ai? cô gái hay nàng tiên?” mà em đá quá tuyệt vời! Các đội tuyển túc cầu Nam có nằm mơ cũng không bao giờ đạt được thành tích như em. Chúng tôi vui mừng nhảy nhót như điên dại vì niềm vui quá to lớn khiến: “gặp mỗi mặt người đều muốn ghé môi hôn”, nhưng không hôn được kéo bị cho là “đồng tính” vi phạm thuần phong mỹ tục Việt Nam, nên đành nắm tay nhau mà nhảy tưng tưng như thỏ còn con nít:

“Những ngày trốn học, đuổi bướm cầu ao
Mẹ bắt được, chưa đánh roi nào đã khóc”

May là chúng tôi đang ở Mỹ xứ sở của tự do bày tỏ cảm xúc mà không bị chê trách, vì chung quanh cũng có rất nhiều người cùng đứng dậy hò reo, la hét như chúng tôi. Quả là 1 cuối tuần mừng Lễ độc lập July 4 th tràn đầy niềm vui lớn lao và tự hào của dân Mỹ. Tối qua tôi vừa nghe từ chương trình radio nói về “Happy July 4th” của các bạn trẻ “Hạnh phúc khi được tự do yêu, tự do để phát biểu, tự do để lựa chọn, tự do bày tỏ cảm xúc...khi sống trên đất Mỹ” chứ không tội nghiệp như giới trẻ trên quê hương Việt Nam tôi, cái gì cũng bị cấm đoán, ngay cả quyền yêu nước chống Trung quốc xâm lăng! Dưới sự điều khiển của MC, cả khán phòng đứng dậy cùng nhau hát to: Hò lê hò lê ...ngân dài thật to trong niềm vui hân hoan vỡ bờ khiến ai cũng trở thành con nít vì mới phút thứ 16 mà Mỹ đã thắng đậm 4-0. Một chiến thắng chưa từng có trong các trận túc cầu thế giới, một điểm son cho đội tuyển nữ Mỹ, các em hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu: “lady # 1”. Nhưng ông trời chắc cũng thấy tội nghiệp cho Nhật nên phút thứ 27 đội Nhật đã gỡ lại được 1 trái cho tỷ số của Nhật không còn là con số 0 tròn vo, mà là 1-4. Đó cũng là kết quả của hiệp đầu trận chung kết giải túc cầu nữ thế giới giữa Mỹ và Nhật Trong giờ nghỉ giải lao mọi người bàn tán tội nghiệp các cô phải đá banh trên sân cỏ giả (bằng nylon) nên với sức chạy liên tục trên sân hơn 90 phút sẽ khiến cho độ nóng dưới bàn chân các cô lên tới gần 100 độ, nên các cô sẽ bị mất sức rất nhiều, nhưng các cô vẫn chấp nhận đá vì niềm đam mê thể thao của mình để cống hiến tài năng của mình cho khán giả. Hoan hô tinh thần hy sinh vì lòng yêu túc cầu của các cô tham dự giải nữ túc cầu thế giới 2015 ở Canada.

Sau khi đội tuyển nữ Mỹ đá bại Đức 2-0 ở trận bán kết diễn ra trên sân Olympic Stadium, Montreal, Canada, ngay hôm sau giá vé chợ đen đã tăng đến chóng mặt (bán qua hệ thống online) chỗ ngồi trung bình cho trận tái đấu chung kết World Cup ngày Chủ Nhật giữa tuyển nữ Mỹ và Nhật Bản tăng hơn 50% so với ngày trước đó, và sẽ còn tiếp tục tăng, theo nhà phân phối vé lại cho biết. Số lượng người xem World Cup năm nay đã gia tăng vào khoảng hai đến ba lần so với World Cup 2011.

Vào hiệp 2 không khí sôi nổi đã giảm đi nhiều vì ai cũng thấy rõ chiếc cup chắc chắn sẽ vào tay nữ tuyển thủ Mỹ, mặc dù đội Nhật đã liên tiếp thay người và tràn lên tấn công tới tấp, nhưng cũng không làm gì được với hàng phòng ngự chắc chắn của Mỹ. May mắn cho đội Nhật vào phút thứ 52, trong khi đội đầu để bảo vệ khung thành đội Mỹ, Julie

Johnson, đã đội banh vô lưới đội nhà nâng tỷ số dùm cho đội nhật lên 2- 4. Cả cầu trường với hơn 53,000 fans cùng hô to ” USA, USA, USA”, cả khán phòng chúng tôi cũng nức lòng theo đồng thanh vang lên nhịp nhàng:” USA, USA, USA” và cuối cùng cô nàng Tobin Heath đúng như tên cô đã làm cho fan Mỹ “khỏe” lên khi cô ghi bàn thắng thứ 5 cho đội Mỹ vào phút thứ 54. Tỷ số 5-2 nghiêng về đội Mỹ đã được giữ cho tới khi trong tài thời còi tan trận đấu. Thủ quân của Mỹ cũng đã góp phần rất lớn cho chiến thắng chung cuộc này, cô đã tỏ ra rất xuất sắc trong nhiệm vụ bảo vệ khung thành của mình

Đúng là niềm vui xen lẫn với nước mắt qua kết quả trận đấu, đội nữ tuyển Nhật rời sân cỏ trong nước mắt tuôn hai hàng, dù các cô đã thi đấu hết sức tận tình theo tinh thần kỷ quốc gia rất cao. Đội tuyển nữ Hoa kỳ khởi nói, niềm vui chiến thắng về vang đã nhảy lên ôm nhau mừng rỡ và có 2 cô để đáp ứng tinh thần quá phấn chấn của fan Mỹ, đã cảm là cờ Hoa kỳ chạy vòng sân cỏ cho mọi người có dịp hò reo chiến thắng khi là cờ quốc gia Mỹ chạy ngang qua.

Như vậy là đội tuyển nữ Hoa kỳ đã chính thức đoạt giải vô địch giải nữ túc cầu toàn thế giới lần thứ 3 (chưa từng có đội nào đạt được thành tích này) đem lại niềm vinh dự cho dân Mỹ. Đội nữ tuyển túc cầu Mỹ đã làm thay đổi niềm yêu mến thể thao của dân Mỹ chuyển từ các môn thể thao khác (basket ball, football...) sang bóng tròn. Như vậy là nền túc cầu Mỹ sẽ có triển vọng tiến xa hơn nữa

Cám ơn các em, những cô gái xinh đẹp của nước Mỹ, với tài nghệ đá banh rất tuyệt vời. Các em xứng đáng là niềm tự hào của nước Mỹ: **“GO! USA! GO! Lady USA # 1”**

Phượng Vũ